ΕΤΟΣ'. — ΑΡΙΘ. 196 Τιμᾶται λεπτὰ 10. ΠΕΜΠΤΗ 24 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1881

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΙ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ Ἐν Ἀθήναις φρ. 18—Ἐν δὲ ταῖς ἐπαρ. φρ. 16—Ἐν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

—

Εἴδετε τὰς μικροσκοπικὰς ἐκείνας γεωγραφικὰς σφαίρας, χρησίμους δι' ἐπιτραπέζια κοσμήματα; Πρὸς μίαν ἀπὸ αὐτᾶς μοῦ ἔρχεται νὰ παραβάλω τὸ ἐν χαώδει ἀκόμα καταστάσει εὑρισκόμενον πλανητικὸν σύστημα τοῦ θεάτρου μας. Διότι πρὸς τῷ πρώτῳ ἀστέρι τὸν ὁποῖον διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ εἴδομεν εἰς τὰ *Ὀλύμπια*, τῷ κυρίῳ Λεκατσᾷ, τὸ *Μὴ Χάνεσαι* Σᾶς κάμνει σήμερον σοβαρὰν ἔκπληξιν, ἀναγγέλλον ὑμῖν καὶ νέον ἀστέρα καὶ νέον Ἕλληνα ἠθοποιὸν χειροκροτούμενον ὑπὸ εὐρωπαϊκοῦ δημοσίου, ὄχι ἀγγλικοῦ, ἀλλὰ γαλλικοῦ.

Τὸν γνωρίζετε ὅλαι αἱ Ἀθῆναι καὶ ἰδίως αἱ Ἀθηναῖαι καὶ μάλιστα οἱ Ἀθηναῖοι. Τὸν γνωρίζομεν καὶ τὸν ἀγαπῶμεν ὅλοι, μολονότι μίαν ἀστεροκέντητον νύκτα ὡς Ἕλλην Τσάϊλδ Χάρολδ ἐγκατέλιπεν Ἀθήνας καὶ Ἀθηναίους καὶ ἀφέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κυμάτων καὶ τῆς ἀπαγωγέως αὐτοῦ Γαλλίδος Μινέλλη. Ὁ ἀβρόσαρκος γαλανὸς ῥωμαντικώτατος λοχίας τοῦ ἱππικοῦ καὶ συνταγματάρχης τῶν Ἀθηναίων petit creévés **Ἀριστείδης Δαμαλᾶς** ἀποτελεῖ μέρος τοῦ θιάσου τῆς πρωτίστης καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην δραματικῆς ἠθοποιοῦ **Σάρας Βερνὰρ** ἥτις εὑρίσκεται νῦν ἐν Μασσαλίᾳ.

Ἀθηναία δέσποινα τὸν εἶδε δὶς ἐν Μασσαλίᾳ παίζοντα ἐν τῇ *Κυρίᾳ μὲ τὰς Καμελίας* τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ τὸ δευτερεῦον πρόσωπον τοῦ de Vanville. Ὁ κ. Δαμαλᾶς ἀγγέλλεται εἰς τὸ κοινὸν ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον τοῦ André Dorian. Ἡ Σάρα Βερνὰρ τὸν ἔχει πνιγμένο εἰς τὴν εὔνοιάν της. Φροντίζει δὲ αὐτοπροσώπως περὶ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς μορφώσεως τοῦ νεαροῦ Ἕλληνος ὑποκριτοῦ. Ἐντὸς ὀλίγου ὁ ὑποκριωόμενος τὸ πρόσωπον τοῦ Ἐρνάνη ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ ἐπιστρέφει εἰς Παρισίους, θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ δὲ ὁ κ. Δαμαλᾶς, ἀκολουθῶν τὴν Σάρα Βερνὰρ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν περιοδείαν ἣν ἡ ἔξοχος δραματικὴ ἀναλαμβάνει ἐντὸς ὀλίγου. Πιθανώτατα θὰ τὴν ἴδωμεν καὶ θὰ τὸν ἴδωμεν ἐν Ἀθήναις. . . .

Ἡ εἰς Εὐρωπαῖον πρωταγωνιστὴν θεάτρου μόρφωσις τοῦ κ. Δαμαλᾶ οὐδένα δέον νὰ ἐκπλήξῃ. Ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν ῥωμαντικόν χαρακτῆρά του, ὅσοι ἤκουσαν τὴν γλυκεῖαν ἀπαγγελίαν τῶν γαλλικῶν ποιημάτων, ὅσοι τὸν εἶδον ἀχώριστον μὲ τὸν Alfred de Musset καὶ τὸν Sully Prudhomme, ὅσοι ἐνθυμοῦνται τοὺς ῥεμβοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦ ὅλου του σώματος, εὑρίσκουν φυσικωτάτην τὴν ὑπὸ τῆς πρώτης ἐν Εὐρώπῃ ἠθοποιοῦ ἐκτίμησιν τοιούτων προσόντων. Τῷ στέλλομεν ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι θερμότατα συγχαρητήρια.

—

Ἐπάνω κάτω τοιοῦτο φαντάζομαι τὸ τηλεγράφημα τοῦ αὐλαρχεύοντος κ. Χαδζηπέτρου πρὸς τὸν Βασιλικὸν Ἐπίτροπον.

«Παρασκευάσατε οἰκίαν πρὸς ὑποδοχὴν Βασιλέως· μπορεῖ νὰ εἶναι μεγάλη, διότι θὰ κατοικήσῃ ἡ Α. Μ. ἀλλὰ μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ μικρά, διότι ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Βασιλέως θὰ μείνῃ μόνον ὁ αὐλαρχεύων. Περὶ μεγέθους μὴ χάνεσθε. Ὕπνος εἶναι αὐτός, ὅπως ὅπως θὰ γείνῃ. Ἐπιμονὴν μόνον εἰς τὸ περὶ φαγητοῦ ζήτημα· ἀναζητήσατε αἴθουσαν εἰς ἣν νὰ μποροῦμε νὰ στρυμοχνώμεθα 30 ἢ 40 ἄτομα. Μπορεῖ νὰ εἶναι αἴθουσα, μπορεῖ καὶ ἀντιθάλαμος, μπορεῖ ἐπὶ τέλους καὶ ἀπόπατος, ἀρκεῖ νὰ ὑπάρχῃ χῶρος διὰ γεῦμα 30 ἢ 40 ἀτόμων. Τὸ τελευταῖον εἶναι ἀστεῖον· μὴν τὸ ἐκλάβετε κατὰ γράμμα.

«Τὸ τηλεγράφημά μου, κύριε Βασιλικὲ Ἐπίτροπε, ἔχει καὶ ὑστερόγραφον, ἐφ' οὗ παρακαλῶ νὰ ἐπιστήσητε ἰδιάζουσαν προσοχήν. Ἰδοὺ αὐτό.

Γ. Γ. Ξεύρετε, ἀφ' ὅτου ἤλθαμεν εἰς αὐτὴν τὴν βρωμοάρταν, μάτι δὲν ἀνοίξαμε ἀπὸ βροχὰς, κατακλυσμοὺς, ἀστραπὰς καὶ βροντάς. Ἐν μέσῳ τῶν στοιχείων ἐπαναστατημένων καὶ ἀλληλομαχομένων ἔγινεν ἡ διάβασίς μας. Πανταχοῦ ἐσχηματίσθησαν λίμναι, τὰς διέβημεν· ποταμοί, τοὺς περάσαμεν· πυρκαϊαὶ ἀπὸ ἀστραπὰς καὶ πυροτεχνήματα, τὰς διεσχίσαμεν· θάλασσαι ἀπὸ διαρραγέντα παλαιὰ ὑδραγωγεῖα τοῦ Πομπηΐου ἢ τοῦ Ἀράτου (ἐξ οὗ καὶ ὁ Ἀράχθης), ἂν δὲν ἀπατῶμαι, τὰς ἐπλεύσαμεν ἔφιπποι. Τώρα θέλομεν νὰ φύγωμεν διὰ τὴν Θεσσαλίαν· τίποτε ἀφ' ὅλα αὐτὰ δὲν μᾶς τρομάζει· μόνον χείμαρροι δύναται νὰ

μᾶς ἐμποδίσουν· ἀλλὰ σκέπτομαι πῶς νὰ τοὺς διαβῶμεν, καὶ αὐτούς· νομίζω ὅτι εὗρον τὸν τρόπον· θὰ τοὺς διαβῶμεν κατακέφαλα καὶ ἐπὶ τῶν ἵππων μας. Γειάσας παιδιά!

Ὁ αὐλαρχεύων **Χαϊζηπέτρος.**

—

Ἡ μακαρῖτις ἐφεδρεία καὶ ἡ ψυχορράγοῦσα ἐπιστρατεία συνετέλεσαν διὰ πολλοὺς σκοπούς, πλὴν ἑνὸς, τοῦ καθαρῶς πολεμικοῦ. Ἐκ τῶν πολλῶν αὐτῶν θὰ ἀναφέρω τὸν σκωληκέμπορον Λάμπρον ἱδρύσαντα ἐργοστάσιον δι' ἀτμοῦ ἐκ τῶν κερδῶν τῆς γαλέτας, τὸν Ἐμπορὸράπτην Λαμπίκην παραγγελιοδότην κανονίων, τὸν τότε διδάσκαλον Ταακίρην μεταμορφωθέντα εἰς ὁπλαρχηγὸν, ὅλους τοὺς Βουλευτὰς πετσωθέντας, πολλοὺς ἀξιωματικοὺς ἐπιμελητὰς φαγόντας κριθὴν, ἄχυρα καὶ ζωντανὰ ἄλογα, τὸν κ. Μπούμπουλην συγχρωτισθέντα μὲ τὸν κ. Jehenne, μέχρι τοῦ ν' ἀπορῇ κάνεις ποῖος εἶναι ὁ μεσίτης καὶ ποῖος ὁ ὑπουργὸς, καὶ χίλιους ἄλλους φανεροὺς καὶ μυστικούς.

Εἷς καὶ μόνος σκοπὸς ἔμεινεν ἀνεκτέλεστος καὶ ἰδοὺ καὶ αὐτὸς τώρα ἐν ἐνεργείᾳ.

Ὁ σκοπὸς τῆς Ἐπιστρατείας ἦρθη, ἀλλὰ τὰ ὑπουργικὰ φύλλα διατείνονται ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀπαλλαγῶσιν οἱ Ἐπίστρατοι, ἕως ὅτου περιοδεύῃ ὁ Βασιλεύς.

Ὥστε ὄχι μόνον ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἐν περιοδείᾳ, ἀλλὰ καὶ ἡ δυστυχὴς Ἐπιστρατεία μας, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐνῷ ἐκεῖνος (ὁ Βασιλεὺς) τρώγει, αὐτὴ (ἡ ἐπιστρατεία) τρώγεται.

—

Ἂν οἱ τῆς ξηρᾶς ἀξιωματικοὶ τρώγωσιν, ἄχυρα, κριθὴν καὶ ἄλογα, οἱ τῆς θαλάσσης τραγανίζουσι ὀρεκτικώτατα τραπεζοσκευὰς, ἀργυρᾶ καὶ κρυστάλλινα σκεύη, στρωμνὰς ἀνακλίντρων καὶ ἐξαίρετα ἐκ λινοῦ ὑφάσματος τραπεζομάνδυλα.

Ἀ! ἑλληνικὲ στόμαχε! διὰ σὲ πρέπει νὰ εὑρεθῇ νέα γαστρονομική.

—

Ἐστεφανώθη τὸ ρεζιλίκι τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος ἀποδειχθέντος ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας Στεφάνου Ξένου καὶ Δ. Δημητρίου (ἢ Κουμουνδούρου) ὅτι εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ ἔλαβε μέρος καὶ ὁ κοκκινόθριξ πιθηκόμορφος ἀντίπαλος τοῦ Δάρβιν καὶ ὑφηγητὴς τῆς θεολογίας κ. Σούγγρας.

— Ποιὸς;

— Καλὲ ὁ Σούγγρας!

—

Εἰς τὸν θαυματοποιὸν *Τηλέγραφον* εἴδομεν χθὲς καὶ νέον θαῦμα, ἀνταποκριτήν του ἐκ Σμύρνης γράφοντα ἀπὸ **99** Αὐγούστου.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ.

—

Τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς ἑταιρίας τοῦ Ἐδιμβούργου ἤκουον πρὸ ὀλίγων μηνῶν, ἐκ τῶν ἀναπαυτικῶν των ἑδρῶν, ἀναγινωσκομένην σπουδαιοτάτην ἀνακοίνωσιν τοῦ K. John Aitken ἐπὶ τῆς αἰτίας τῆς ὁμίχλης.

Κατὰ τὸν φυσικὸν τοῦτον τοῦ Ἐδιμβούργου δὲν ὑπάρχει ὁμίχλη ἄνευ κόνεως, ἢ ἄλως, ἡ κόνις εἶναι ἡ αἰτία τῶν ὁμιχλῶν. Ἕκαστος κόκκος κόνεως, εὑρισκομένης μετεώρου ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ, χρησιμεύει ὡς κέντρον περὶ τοῦ ὁποίου συμπυκνοῦνται οἱ ἐν αὐτῇ ὑδατώδεις ἀτμοὶ, σχηματίζοντες οὕτω τὴν ὁμίχλην.

Ἅπαντα τὰ μέλη παρεδέχθησαν ὡς φυσικωτάτην τὴν ἐξήγησιν ταύτην πεισθέντα ἐκ τῆς λογικότητος τῶν ἐν τῇ ἀνακοινώσει ἐπιχειρημάτων καὶ μάλιστα τοῦ ἑξῆς πειράματος τὸ ὁποῖον δὲν κρίνω ἀκατάλληλον ν' ἀναφέρω χάριν πολλῶν φυσιολογούντων, μηδεμίαν λαβόντων γνῶσιν τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης μελέτης.

*

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

—

Τὸ βασιλικὸν ὡρολόγιον τῆς Μητροπόλεως ἔκρουε τὴν ἑνδεκάτην τῆς νυκτὸς, τὸ Ἐλγίνειον τῆς Ἀγορᾶς τὴν δωδεκάτην καὶ τὸ τῆς πλατείας τῶν Ἡρώων τοῦ Ψυριοῦ τὴν δεκάτην καὶ κάτι.

Καὶ τὰ τρία πηγαίνουν μὲ τὴν καμπάνα, ἥτις κτυπᾷ μὲ τὴν σημαία τοῦ ἀστεροσκοπείου, ἥτις *πάλιν* ὑψοῦται μὲ τὴν *μερουδιάνα*.

Τὴν ὥραν ταύτην τῶν ὡρῶν ἅμαξά τις σταματᾷ πρὸ τυπογραφείου πρωϊνῆς τινος ἐφημερίδος.

Δύο νέοι κατέρχονται αὐτῆς τεθλιμμένοι καὶ μὲ τὰ μανδύλια στὸ χέρι· βαρεῖα λύπη πιέζει τὴν καρδίαν αὐτῶν.

— Ἠμπορεῖτε, παρακαλοῦμεν, νὰ μᾶς τυπώσετε ἕνα νεκρόσημο; ἐρωτῶσι τὸν τοῦ τυπογραφείου ἀρχιεργάτην, ὅστις παρέστη ἐνώπιον αὐτῶν σοβαρῶς μὲ τὸ πουκαμισάκι, μουτζουρωμένος τὴν μύτη καὶ τὰς χεῖρας.

— Τέτοια ὥρα;... Σταῦρο, φωνάζει ἐντούτοις ὁ τυπογράφος, σκουπίζων τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ πανταλωνιοῦ του· Σταῦρο, θὰ ἀδειάσῃ τὸ πιεστήριον ἀπόψε; Οἱ κύριοι ἀπ' ἐδῶ θέλουν ἕνα νεκρώσιμον.

Ὁ Σταῦρος, ὁ πιεστὴς, δεύτερος μουτζούρης καὶ ἀνασκουμπωμένος ὡς χασάπης μέχρις ἀγκώνων ἀπαντᾷ σοβαρώτερον τοῦ ἀρχιεργάτου.

— Ἄμ δὲν τὰ ξέρεις; ἔχουμε ἀπάνω τὴ φόρμα...

— Τέλος πάντων, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ κάμμιὰ οἰκονομία; ἐρωτῶσιν οἱ προσελθόντες ἐν στενοχωρίᾳ.

— Μὰ, τί νὰ σᾶς ποῦμε; Ὅ,τι καὶ ἂν σᾶς 'ποῦμε θὰ σᾶς γελάσουμε....

— Καὶ τὸ δυστύχημα εἶναι, ὅτι τὸ θέλομεν πολὺ πρωΐ. Εἶναι ἀνάγκη... Ἀπέθανε ἄνθρωπος....

— Ἔτσι αἴ;... Μὰ δὲν θὰ βρῆτε πουθενὰ κατὰ τὴν ὥρα ποῦ τὸ θέλετε.... Πρέπει νὰ σηκώσωμε φόρμα.... Σκοτοῦρες.... Ξέρετε τί δυσκολίαις;... Θὰ ξέρετε δὰ ἀπὸ φόρμαις, καὶ περιττό....

— Θὰ πληρώσωμε....

— Ὄχι δὰ γι' αὐτὸ, δὲν εἶναι γι' αὐτό.... Αὐτὸ ἐννοεῖται.... ἀλλὰ.... δηλαδή....

— Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ, θὰ μᾶς κάμετε αὐτὴ τὴ χάρι... Ἐξέρετε, ἀπέθανε ὁ ἀδελφός μας Πυρπιρῆς....

— Ὁ Πυρπιρῆς;... Βρὲ τὸν μακαρίτη! Τὸν γνώρισες, Σταῦρο;... Δὲν ξέρεις τί λαμπρὸς ἄνθρωπος... Εἴχαμε ἀκούσει τόσα δι' αὐτὸν καλά... Πολὺ καλὸς ἄνθρωπος!.. Τὸν δυστυχῆ!.. Καὶ ἀπὸ τί πέθανε; νὰ ἔχομε καὶ καλὸν ἐρώτημα;

— Τύφο κοιλιακὸ, καὶ γιὰ λίγες μέραις...

Ὁ κ. Aitken λαμβάνει δύο μεγάλα δοχεῖα· τὸ πρῶτον πληροῖ ἀέρος καθαρισθέντος, διυλισθέντος διὰ βάμβακος· τὸ δὲ δεύτερον ἀέρος κοινοῦ. Ἐὰν τις εἰσάξῃ ρεῦμα ὑδατμοῦ εἰς ἕκαστον τούτων, θὰ παρατηρήσῃ, καὶ ὄχι ἄνευ ἐκπλήξεως, ὅτι εἰς τὸ δοχεῖον τὸ ἐμπεριέχον τὸν διυλισθέντα ἀέρα, ἡ διαφάνεια μένει τελεία, ἐνῷ εἰς τὸ δοχεῖον τὸ ἐμπεριέχον κοινὸν ἀέρα, ὁ ἀτμὸς σχηματίζει νέφος τι μὴ διαυγὲς, ἀληθῆ ὁμίχλην.

*

Εἰς πάντα ἤδη ἐγείρεται ἡ ἀπορία, πῶς ἐν Ἀθήναις, ὅπου ἡ κόνις μᾶς τυφλώνει καὶ πνίγει καθ' ἑκάστην, αἱ ὁμίχλαι εἶναι σπανιώταται; Μετὰ πολυήμερον ἐξέτασιν τοῦ φαινομένου τούτου συνεπέρανα ὅτι ἡ κόνις τῶν Ἀθηνῶν εἶναι ἐντελῶς διαφορετικὴ τῆς τῶν ἄλλων πόλεων, σύγκειται δηλαδὴ ἀπὸ ἄλλα συστατικὰ ἢ, διὰ νὰ ὁμιλήσω καθαρώτερον καὶ εἰλικρινέστερον, ἡ κόνις τῶν Ἀθηνῶν οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ αἰωρούμενα ὑποχωρηματίδια, ἔχοντα τὴν ἰδιότητα ν' ἀπορροφῶσι τοὺς ὑδατμοὺς, καὶ γενόμενα οὕτω βαρύτερα νὰ πίπτωσι πάλιν ἐπὶ τῆς γῆς ἢ τῆς κεφαλῆς τῶν κατοίκων.

*

Πιθανόν τινες νὰ παραλληλίσωσι τὴν ἐξήγησίν μου ταύτην μὲ τὴν τοῦ κ. Πύρλα, ὅστις, ἐν γαστρονομικῇ ἐξάψει, ἀπέδωκε τὸν πρό τινων ἡμερῶν ὑπερβολικὸν καύσωνα εἰς τὴν πρὸς βορρᾶν ἐμφάνισιν κομητῶν. Ἐγὼ ὅμως ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ ἐμμένω εἰς τὴν ἐξήγησιν ταύτην καὶ νὰ προσηλυτίσω καὶ ἄλλους μέχρις οὗ ἄλλος τις, ἔστω καὶ ὁ μικροσκόπος Δελιγιάννης, μὲ ἀποδείξῃ σφάλλοντα.

Ἕως τότε θὰ ἐξακολουθῶ θεωρῶν καὶ τοῦτο ὡς νέαν μαρτυρίαν τῆς ἐπιπολαζούσης ἀκαθαρσίας καὶ ἑπομένως τῆς ἀδρανείας τῆς κοπροφίλου ταύτης δημοτικῆς ἀρχῆς.

***

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐδημοσιεύθη ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ὅτι εἰς τὸ Βραχάμι ἤνοιξέ τις τὸ ὑδραγωγεῖον διοχετεύσας ἐκεῖ τὰ ὑέτια ὕδατα καὶ ὅτι ὁ κ. δήμαρχος μόλις πληροφορηθεὶς τοῦτο ἀπὸ τὸ χρῶμα τοῦ ὕδατος διέταξε, ἀφοῦ πρῶτον ἐπρεβενάρισε τοὺς ἀρχαιολόγους περὶ τοῦ γεγονότος, νὰ ζεύξωσι τὸ ἅρμα του· τρέξας δὲ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἀνεκάλυψεν ἐπὶ τέλους en furetant Μόσχον τινὰ αἴτιον τούτου.

Ἡ καθαριότης λοιπὸν τοῦ ὕδατος ἡ ὑγεία δηλ. τῶν κατοίκων εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ ἑνὸς Μόσχου καὶ τοῦ ἄλλου ὀδοντοϊατροῦ. Οἱ δὲ ὑδραυλικοί (;) τοῦ δήμου μας τί μέτρα ἔλαβον πρὸς μὴ ἐπανάληψιν τούτων;

*

Εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς πόλεις οἱ διευθύνοντες τὸ ὑδραυλικὸν τμῆμα τῶν δήμων εἶναι μηχανικοὶ ἐξελθόντες ἀπὸ γνωστὰς σχολὰς, μηχανικοὶ οἵτινες κατέγειναν ἐπὶ πολὺ εἰς τὸν κλάδον τοῦτον.

Ὁ ἐπισκεπτόμενος ἤδη τὴν Δημαρχίαν Ἀθηνῶν, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ εἰδικοῦ ὅπως δήποτε περὶ τὰ ὑδραυλικὰ κ. Κορδέλα, θὰ ἀναγνώσῃ ἐπὶ θύρας τινος ἐν τοῖς ὑπογείοις «Γραφεῖον ὑδραυλικῶν». Halte-là! Ὀσμὴ καφὲ καὶ κρότος ναργιλὲ θ' ἀκουσθῇ. Μὴ προχωρῇς. Μὴ ζητῇς νὰ εἰσέλθῃς, διότι οἱ ἐντὸς συσκέπτονται! Συσκέπτονται! Συσκέπτονται περὶ διοχετεύσεως τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Νείλου εἰς τὰς Ἀθήνας, περὶ τοποθετήσεως τῶν ἀχρήστων τῷ Μπούμπουλῃ τηλεβόλων εἰς τὸ Πεντελικόν, ὅπως πυροβολοῦντες ἀκαταπαύστως προξενήσωσι βροχὰς, περὶ διυλισμοῦ ὅλης τῆς Ἀττικῆς ἀτμοσφαίρας πρὸς ἐξάλειψιν τῆς ἐπιδημίας καὶ τέλος περὶ χιλίων ἄλλων σπουδαίων ζητημάτων, ἀφίνοντες εἰς αὔριον τὴν φροντίδα τῆς καθαριότητος τοῦ νῦν ὑπάρχοντος ὕδατος.

Τοιοῦτοι κατὰ προσέγγισιν οἱ ἐντὸς ὑδραυλικοί.

*

— Ἔτσι αἴ;.. Βρὲ τὸν δυστυχῆ.... Αὐτὸς ὁ τύφος, ἀδελφὲ, πάει νὰ ρημάξῃ τὸν κόσμο... Φοβερὸ πρᾶγμα...

— Τρομερό!.. Λοιπόν;

— Λοιπὸν, τί θὰ κάμωμε, χάριν τοῦ μακαρίτου θὰ τὸ κάμωμε, θὰ σᾶς τυπώσωμε,... μὲ μεγάλη μας θυσία....

— Εὐχαριστοῦμε... Καὶ λεπτὰ, παρακαλοῦμε;

— Διὰ τοὺς κυρίους ἕνα εἰκοσιοκτάριπο μόνο,... αἴ Σταῦρο!

— Μὰ, νὰ μὴ ἤτανε ἡ φόρμα....

— Ἕνα εἰκοσιοκτάριπο ἀναβοῶσιν οἱ τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοὶ, ἕνα εἰκοσιοκτάριπο! γιὰ ἕνα νεκρώσιμο!

— Σᾶς βεβαιοῦμεν, ὅτι τέτοια ὥρα 'λίγα σᾶς πέρνομε. Ἂν πᾶτε ἀλλοῦ, (καὶ δὲν θὰ βρῆτε πουθενὰ), μὴ ρωτᾶτε... Ξέρετε μερικοὶ τυπογράφοι δὲν ἔχουν τὸ Θεό τους.

— Μὰ δὲν εἶναι σὰν πολλά;

— Φθεινὰ μάλιστα, πολὺ φθεινά... Ῥωτᾶτε ἐμᾶς...

— Ὁρίστε τρία τάλληρα...

— Ἀ μπά! μπά! Δὲν γίνεται... θὰ σηκώσωμε φόρμα.

— Ἔλα τώρα... Ἄλλοτε σᾶς ἱκανοποιοῦμε καλλίτερα.

— Τέλος πάντων, διὰ τὸν συχωρεμένο, βάλτε ἕνα φράγκο ἀκόμη διὰ τὸν μελανωτή.

— Νὰ καὶ πενῆντα λεπτὰ, νὰ τὰ μοιράσωμε, γιὰ νὰ μὴ μαλλόνωμε... Μὰ πολὺ πρωΐ, παρακαλοῦμε.

— Μὴ σᾶς μέλλει, σὲ μισὴ ὥρα εἶναι ἕτοιμο... δηλαδὴ ὡς ποῦ νὰ σηκώσωμε τὴ φόρμα... Γιὰ τῆς διορθώσεις, ἐννοιά σας, τῆς κάμομε 'μεῖς...

Μεταξὺ τῶν τυπογράφων μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀποθανόντος:

— Τί βλακεία ποῦ δαίρνει τὸν κόσμο 'δῶ στὴν Ἀθῆνα

— Τοὺς τὰ ζουπήσαμε τὰ τρία! Μακάρι νὰ πέθαναν κι αὐτοί.

Μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀποθανόντος:

— Πάμε τώρα νὰ βγάλωμε τὰ μάτια τῶν δυὸ ταλλήρων ποῦ οἰκονομήσαμε. Λὲς νἄνε ὁ Φιξ ἀνοικτός;

— Τί θέλουμε στοῦ Φιξ; Δὲν πᾶμε στὴς Λίζας ποῦ εἶναι ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὴν Δημαρχία; Εἶδες ἐκεῖνη τὴν Μπιμπῆ. Τάκος τὸ διαλοκόριτσο.

— Δὲν ἔχουν ὅμως μπύρα καλὴ, καὶ γδαίρνουν κιόλας.

— Μπύρα; ὤχ ἀδελφέ; Σάματις πᾶμε ἡμεῖς τώρα γιὰ τὴ μπύρα. Νά! νὰ σφίξῃ κάνεις λίγο κάνένα χέρι, νὰ τσιμπίσῃ τίποτα... Τράβα ἅμαξᾶ στὴ μπύρα τῆς Δημαρχίας.

Ἁμαξᾶς καθ' ἑαυτὸν φιλοσοφῶν:

— Πᾶν νὰ πιοῦν, φαίνεται, οἱ ἄνθρωποι εἰς ὑγείαν τοῦ πεθαμένου. Τί γίνεται, σὲ τοῦτο τὸν ψεύτικο κόσμο!...

Τὴν πρωΐαν μεταξὺ τῶν διαβατῶν πρὸ τῆς γωνίας τοῦ φωτογραφείου Μωραΐτου:

— Κάτι πολλοὺς εἴχαμε πάλι σήμερα. Γέμισαν, ἀδελφὲ, οἱ τοῖχοι νεκρώσιμα. Πᾶμε νὰ ξεκληρισθοῦμε!

Ἡ δὲ Δημαρχία ἡ γνωρίζουσα τοὺς μισθωτούς της ὑδραυλικοὺς, οὐδέποτε ἐσκέφθη νὰ μορφώσῃ δι' ἐξόδων της νέους καταλλήλους διὰ τοιαύτην ἀναγκαιοτάτην ὑπηρεσίαν· ἢ ὁσάκις τῇ ἐπέρασε κατὰ νοῦν νὰ πράξῃ τοιοῦτόν τι ἐψήφισε τὴν ἀποστολὴν νέου μὲ πεντηκοντάδραχμον ἢ ἑκατοντάδραχμον μηνιαίαν μισθοδοσίαν καὶ ἄγνωστον διὰ πόσον χρόνον, ὅπως σπουδάσῃ τὴν Μηχανικὴν ἐν Εὐρωπαϊκῇ σχολῇ!

Τί ὑποθέτετε ὅτι θὰ κάμῃ αὐτὸς ὁ νέος; Πῶς θ' ἀγοράσῃ τὰ χρήσιμα διὰ τὴν σπουδήν του; Πῶς θ' ἀποφασίσῃ νὰ μείνῃ ἐν τῷ ψυχρῷ του δωματίῳ ὅπως μελετήσῃ, ἀφοῦ οἱ φλύαροι ὁδόντες του ἀρχίζουν τὸ λακριντί; Καὶ ἐπὶ τέλους μὲ τί ὄρεξιν θ' ἀκολουθήσῃ τοὺς καθηγητὰς, ἀφοῦ κατὰ τὰς παραδόσεις ὁ grognon στόμαχός του ῥητορεύει καὶ αὐτὸς διὰ γουργουρισμῶν, ζητῶν νὰ πείσῃ τὸν κύριόν του περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ἀλγεβρικῆς ταύτης ἐξισώσεως: κρέας ἵππειον + ἄρτος — ζωμὸς — beef — steak = 50 λεπτὰ + διάρροια + καχεξία + τεμπελία;

Ἡ Δημαρχία στέλλουσα ὑποτρόφους μὲ τοιούτους μισθοὺς εἶναι ὡς νὰ τοῖς λέγῃ «Πηγαίνετε ὅπου διάβολο θέλετε, κάμετε ὅ,τι διάβολο θέλετε, ἀλλὰ μὴ σπουδάσητε τίποτε, μὴ καταγείνητε εἰς τίποτε», γενομένη οὕτω αἰτία τῆς ἀπωλείας νέων τινῶν καὶ ἀρκετῶν χρημάτων.

*

Ὑδραυλικὸς ξένος *ἐπιστήμων* μὲ ἐπαρκῆ μισθὸν μεγάλως θέλει ὠφελήσει τὴν πόλιν κανονίζων τὰ τῆς διανομῆς καὶ τῆς καθαριότητος τῶν ὑδάτων καὶ φροντίζων συνάμα πρὸς ἀνεύρεσιν ἄλλων.

* * *

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐθεώρησαν τὴν ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ ἀνάλυσιν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος ὡς ψευδῆ καὶ ἀποκύημα φαντασίας, κρίνω καλὸν ν'ἀναφέρω τὸ πείραμα τὸ ὁποῖον μὲ ἤγαγεν εἰς τὸ συμπέρασμα ἐκεῖνο.

*

Θέτετε ἐντὸς ὑελίνου φιάλης 110 γραμμάρια ἀθηναϊκοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Λαμβάνετε, ἀποκόψαντες γνωστὴν εἰσαγγελικὴν ῥίνα, τῆς ὁποίας ἀφοῦ πρῶτα εὕρητε τὸ βάρος 577 γραμ. εἰσάγετε μετὰ προσοχῆς ἐντὸς τῆς φιάλης. Μετὰ διήμερον ἐκεῖ διαμονὴν τὴν ἐξάγετε καὶ ζυγίζοντες ἐκ δευτέρου θέλετε εὕρει αὐτὴν 584 γραμ.

Ἐπειδὴ εἶναι γνωστὴ ἡ ἀπορροφητικὴ δύναμις τοῦ σώματος τούτου, ὡς ἡ τῆς ποτάσσης ἀπορροφώσης τὸ ἀνθρακικὸν ὀξὺ καὶ ἄλλων ἄλλα, ἐξάγετε τὸ ἀναμφισβήτητον συμπέρασμα ὅτι εἰς 110 γραμ. ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος τῶν Ἀθηνῶν ὑπάρχουσιν 7 γραμ. acide merdique.

*

Ἐκ τοῦ μένοντος ἀφοῦ ἀφαιρέσητε, κατὰ γνωστοὺς τοῖς πᾶσι χημικοὺς κανόνας, ἕκαστον τῶν ἄλλων σωμάτων, εὑρίσκοντες τὸ βάρος ἑκάστου, θὰ μείνωσιν ἐν τῇ φιάλῃ κραυγάζοντες οἱ ἐπικήδειοι τοῦ Φιλήμονος καὶ οἱ Hypopetates de vieux. Τὰ δύο ταῦτα σώματα, ἀποτελέσματα ἀπεριορίστου φλυαρίας καὶ βάρους 1 καὶ 1)7 γραμ. πνίξατε ἐντὸς τοῦ λάρυγγος τοῦ κ. Κ. . . . . τακτικοῦ ἀκροατοῦ τοῦ ῥήτορος. Ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος θὰ πεισθῆτε ὅτι ταῦτα εἶναι ἐν τῇ αὐτῇ σχέσει ἐν ᾗ καὶ 1 πρὸς 2)7.

Ἠλιοῦ.

— Ποιὸς πέθανε, παρακαλῶ, κύριε;

— Ποιὸς πέθανε; Καὶ ποιὸς ἔμεινε ζωντανὸς, δὲν ῥωτᾷς καλλίτερα; Δὲν ἀκοῦς;

ΚΗΔΕΙΑ

Μετὰ πολυόδεινον καὶ *δαπανηρὰν* ἀσθένειαν ἀπεβίωσε χθὲς περὶ λύχνων ἀφὰς ὁ προσφιλὴς σύζυγος, πατὴρ καὶ ἀδελφὸς κὺρ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΥΡΠΙΡΗΣ

ἐτῶν 12

παθὼν τῆς ἐπιδημίας θῦμα. Τούτου ἕνεκα παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι πάντες ἀνεξαιρέτως, ἵνα εὐαρεστούμενοι, ὅπως συνοδεύσωσι τὴν *ἀποφοράν* αὐτοῦ, γινομένην ἐκ τῆς οἰκίας του, ὁδὸς *Ἀνώνυμος* ἀριθ. 45. Σήμερον.

Οἱ γονεῖς *Ἡ σύζυγος*

Ὁ πατὴρ *Οἱ ἀδελφοί.*

Τὴν αὐτὴν πρωΐαν ἐν τῷ τυπογραφείῳ μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν τοῦ ἀποθανόντος καὶ τοῦ ἀρχιεργάτου:

Οἱ ἀδελφοὶ εἰσερχόμενοι βιαίως καὶ ἐν ὀργῇ.

— Βρὲ ἀδελφὲ, τί μασκαραλίκια εἶναι αὐτά; Σεῖς πεθάνατε τὸν ἄνθρωπο καὶ πεινασμένο.

— Τί τρέχει; τί εἶναι;

— Τί εἶναι; καὶ τί δὲν εἶναι; Τί πράγματα εἶναι αὐτά; Τί πρόγραμμα; Ἀκοῦς ἐκεῖ, *δαπανηρὰν* ἀσθένειαν; νὰ γράψετε δαπανηρά! Καὶ τί τοῦ μέλλει τοῦ ἄλλου, ἂν ἦναι, ἢ δὲν εἶναι δαπανηρά;

— Δαπανηρά; Ποῦ τὸ λέει;

— Νὰ, ὁρίστε! Ὀδυνηρὰ, ὄχι δαπανηρὰ, γιὰ κοροϊδλίκι τὸ γράψατε τάχα;

— Βρὲ τὸν μασκαρᾶ! Ἐκεῖνος ὁ τυφλοπόντικος ὁ στοιχειοθέτης τὰ ἔκαμε ὅλα.

— Ποιὰ ὅλα, ἀμ' αὐτὸ τὸ φοβερὸ, τὸ τρομερὸ, τὸ ἀποτρόπαιο, νὰ γράψετε σύζυγο καὶ πατέρα δώδεκα χρονῶν:.. Ποῦ ἠκούσθη ποτὲ αὐτό;

— Δώδεκα χρονῶν! Διάβολε. . . Ἀ ἄ, ξέρετε τί συνέβη; Εἶναι τυπογραφικὸν λάθος, ἀλλ' ἐννοεῖται. Τὸ 12, πάει στὸν ἀριθμὸ τοῦ σπιτιοῦ, καὶ τὸ 45 στὰ χρόνια τοῦ μακαρίτη. Ἀ ἐννοεῖται εὔκολα!

— Καὶ τοῦτο ἴδω; τὸ *παθὼν* τῆς ἐπιδημίας θῦμα;

— *Παθὼν*; . . . παθὼν . . Ἀ, ἄ . . *Πασὼν* θὰ ἦναι, αἴ;

ΚΥΑΝΗ ΒΙΒΛΟΣ

ΠΡΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ.

Θαρρῶ πῶς ἐνθυμεῖσθε τὸν χρόνον τὸν καλὸ,
Ὁποῦ ὁ Κουμουνδοῦρος 'στὴν Πόλι εἶχει στείλει
Τὸν Στέφανο τὸν Ξένο μὲ σχέδιο 'ψηλὸ,
Τὸ ζήτημα νὰ λύσῃ ἀμέσως μὲ τὴν Πύλη.
Λοιπὸν 'στὴν Πόλι τότε ταξείδεψε ὁ Ξένος,
Τοὺς Τούρκους νὰ ἑνώσῃ μὲ τῶν 'Ρωμῃῶν τὸ γένος.

—

Ὦ! τί καιροὶ ἐκεῖνοι καὶ τί χρυσαῖς ἡμέραις!
Θὰ ξεναϊδοῦμε τάχα αὐτοὺς τοὺς χρόνους πιὰ;
Ἐμεῖς ἐδῶ τουφέκια, κανόνια καὶ παντιέραις,
Κι' ὁ Ξένος μὲ τὸν Κλάππα φαγεῖ 'στὰ Θεραπιά.
Τί σχέδια μεγάλα κι' ἀλλόκοτα ἐκεῖνα,
Ποῦ ὡς αὐτὴ τὴν ὥρα δὲν τἄξερ' ἡ Ἀθήνα.

—

Δὲν τἄξερε κανένας 'στὴν οἰκουμένη ἄλλος,
Παρὰ ὁ Κουμουνδοῦρος κι' ὁ Στέφανος ὁ Ξένος,
Ὁ στρατηγὸς ὁ Κλάππας καὶ ὁ Οὐτὶὲ ὁ Γάλλος,
Καὶ ὁ ἀρχιευνοῦχος, ὁ πιὸ ἐμπιστευμένος.
Μόνον αὐτοὶ οἱ πέντε τὰ εἶχανε ψημένα,
Μὰ μὲ τὴ συμφωνία «τὰ κέρδη μοιρασμένα.»

—

Τὰ ἔμαθε κατόπιν κι' ἡ πρώτη ἡ Σουλτάνα,
Τὰ εἶπε καὶ ὁ Κλάππας 'στοῦ Πατισὰχ τ' αὐτιὰ,
Τὰ μυστικὰ των ὅλα ἐγίνηκαν καμπάνα,
Κι' ἐπῆρε τὸ Σεράγι καὶ ἡ Αὐλὴ φωτιά.
Καὶ δός του πιὰ ὁ Ξένος τρεχάματα καὶ φόρα,
Τσουμπούσια μὲ σαμπάνιαις, μπαξίσια, λίραις, δῶρα.

—

Ἀπ' τὴ 'δική του τσέπη ἐξώδευε γερὰ,
Καὶ ἔγραφε 'στὸ φίλο 'Αλέκο ὁλοένα:
«Γιὰ τὸ Θεὸ νὰ στείλῃς, 'Αλέξανδρε, παρᾶ,
Γιατὶ κι' ἐγὼ δὲν τἄχω ἐδῶ περισσευμένα.
Φθάνει ποῦ γιὰ τὸ ἔθνος σὰν τὸ σκυλὶ δουλεύω,
Θέλεις κι' ἀπὸ 'δικά μου ἀκόμη νὰ ξοδεύω;»

—

Τὸ σχέδιο τοῦ Ξένου τραβοῦσε ὁλοῖσα
Καὶ ἂν κι' ὁ Κουμουνδοῦρος δὲν τοῦστελλε παρᾶ,
'Απ' τὴν πολλὴ χαρά του ὁ Ξένος ἐξεφύσα,
Κι' ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἐπέτα μὲ ἀετοῦ φτερά.
'Εξῶδευε γιὰ ὅλα μὲ μιὰ χρυσῆ ἐλπίδα
Πῶς θσχῃ νὰ λαβαίνῃ κι' αὐτὸς ἄπ' τὴν πατρίδα.

—

Βρὲ τὸν μασκαρὰ, ἐκεῖνος ὁ στοιχειοθέτης τὰ ἔκαμε ὅλα.

— Καὶ τοῦτο; τοῦτο εἶναι τὸ τρομερὸν, τὸ τερατῶδες. Νὰ συνοδεύσωσι τὴν *ἀποφοράν*. Μωρὲ αὐτὰ δὲν τὰ λέει οὔτε ὁ Νικηφόρος στὸ θέατρο!

— 'Αποφοράν! . . Ἀ ἄ . . . αὐτὸ ἐννοεῖται . . . δὲν εἶναι τίποτε. 'Εκφοράν, ἀποφοράν . . . Βλέπετε ὁμοιάζουν ἡ λέξεις. Εἶναι τυπογραφικὸν λάθος . . . 'Εκεῖνος ὁ μασκαρᾶς ὁ στοιχειοθέτης τὰ ἔκαμε ὅλα. . . 'Αλλ' ἡσυχάσετε, κύριοι, καὶ ἄλλοτε δὲν θὰ ξαναγείνουν τέτοια λάθη. Ἔχετε δίκαιον.

— Δὲν θὰ ξαναγίνουν; Καὶ μπᾶς θαρρεῖς, μωρὲ, πῶς θὰ πεθένομε κάθε μέρα γιὰ νὰ μᾶς κάμῃς σὺ τὰ νεκρώσιμα; Ξέρομε τί ἤθελες σὺ, ἤθελες μιὰ καταγγελία, ἀλλὰ τί νὰ σοῦ κάμωμε, ποῦ ἔχομε πεθαμένο. Πᾶμε.

'Ο ἀρχιεργάτης καθ' ἑαυτόν.

— Νὰ σᾶς στριμόζωμε μέσα, κοροϊδα, νὰ ἰδῆτε. Τὰ μοῦτρά μου, δὲν εἶναι κ' εὐχαριστημένοι!

Μεταξὺ δύο φίλων τοῦ ἀποθανόντος:

— Θὰ πᾷς στὴ κηδεία τοῦ Πυρπιρῆ;

— Τί διάβολο νὰ κάμῃς, θὰ πάω. 'Η χήρα του, ξέρεις, τὸ λέει ἡ καρδιά της. Χήρα μὰ χήρα. Αἴ;

Μεταξὺ οἰκογενείας φίλης τοῦ ἀποθανόντος:

'Η σύζυγος θυμωμένη.

— 'Ορίστε, λοιπὸν τώρα, κύριε, πῶς θὰ πᾶμε στὸ λείψανο;

'Ο σύζυγος.

— Τί πῶς θὰ πᾶμε; Μὲ τὰ πόδια μας.

— Μὲ τὰ πόδια μας, ναί, μάλιστα, μὲ τὰ πόδια μας, ἀλλὰ μὲ τί φουστάνι; Ποῦ εἶναι; Ἔχω τώρα κ' ἐγὼ, σὰν ἄνθρωπος, νὰ φορέσω ἕνα μαῦρο μεταξωτὸ φουστάνι; Εἶναι τώρα ἕνας χρόνος ποῦ σοῦ τρώγομαι. Ἄνδρα, κάμε μοῦ ἕνα μαῦρο φουστάνι. Ἄνθρωποι εἴμεθα . . . Δύρισ' ἀποθνήσκει ἕνας ἀπὸ τοὺς δυό μας. Σὺ ἔχεις τὸ μαῦρο γαβριάτικο σουρτοῦκο, ἀμ' ἐγώ; Ἔλα τώρα ντέ! Κι' ἂν συνέβαινε κάνένα ξαφνικὸ στὸ σπίτι μας, μὲ τί φουστάνι ἤθελα νὰ παρουσιασθῶ, αἴ μὲ τί φουστάνι; 'Αμ' καὶ σὺ, καϋμένε, θὰ βογκοῦσες ἀπὸ τὴ κάσα, ἂν μ' ἔβλεπες μ' ἀνοικτά.

'Ο σύζυγος καθ' ἑαυτὸν ἀπερχόμενος.

— Ἄμε στὸ διάολο, γυναῖκα, πρὶν σὲ στείλω 'γὼ μαζὺ μὲ τὸ πεθαμένο σου. Ὄρσε κουδέντες.

Πρὸ τῆς ἐξώθυρας τῆς οἰκίας τοῦ ἀποθανόντος μεταξὺ ἑνὸς κλητῆρος καὶ τοῦ κρατοῦντος τὰς λευκὰς ταινίας τοῦ πένθους, ὅτε εἰσέρχεταί τις.

Κλητήρ.

— Αἴ, οὔ, ψὶτ, βὲ σὺ, μὲ τὰς ταινίας. Δὲν βλέπεις; Τρέχα, βάλτου μιὰ κι' αὐτοῦ ποῦ μπῆκε.

— Ὄχ ἀδελφὲ, δὲν τηρᾷς τὰ ῥοῦχά του. 'Η ταινία τὸν μάρανε.

Ἔξαφνα ὁ Σουλτάνος γιὰ ὅλα τὰ τσιφλίκια
Χιλιάδες ὀκτακόσες ζητᾷ ἀπὸ τὸν Ξένο...
Ἐβδάγκασε ὁ Ξένος τὰ δυό του τὰ μανίκια,
Καὶ μὲ κεφάλι στέκει 'μπρὸς 'στὸν Χαμὶτ σκυμμένο.
Κατέβα παρακάτω, 'στὸν Πατισὰχ φωνάζει,
Μὰ ὁ Χαμὶτ οὔτ' ἕνα λεπτὸ δὲν κατεβάζει.

—

'Στὸν Κουμουνδοῦρο τότε γράφει εὐθὺς ὁ Ξένος
Χιλιάδες ὀκτακόσες μὲ πρῶτο νὰ τοῦ στείλῃ,
'Αλλοιῶς κι' αὐτὸς κι' ἐκεῖνος καὶ τῶν 'Ρωμηῶν τὸ γένος
'Στὴν οἰκουμένη ὅλη θὲ νὰ γενῇ *ρεζίλι*.
'Ο Κουμουνδοῦρος ὅμως 'σ' αὐτὸ δὲν τ' ἀπαντᾷ,
Κι' ἐκεῖνος κάθε πόρτα γιὰ χρήματα βροντᾷ,

—

Σὰν τοῦγινε γαρίδα γιὰ τὸν παρὰ τὸ μάτι
Καὶ τίποτα δὲν εἶδε, πετᾷ εἰς τὴν 'Αθήνα,
Καὶ σήμερα γιὰ πίκα τ' 'Αλέκου καὶ γειτάτι
Μᾶς βγάζει εἰς τὸ φόρο τὰ σχέδια ἐκεῖνα.
Ἕως ἐδῶ τελειόνει μὲ λόγια δυὸ ξηρὰ
Αὐτὴ ἡ ἱστορία, ἢ τόσω σοβαρά.

—

'Εγὼ σ' αὐτὴ ἐπάνω δὲν θὰ φιλοσοφήσω
Καὶ οὔτε τῆς πατρίδος τὴν ἐντροπὴ θὰ κλάψω...
'Εγὼ σκοπεύω μόνο, χωρὶς νὰ φλυαρήσω,
Τὰ γράμματα τοῦ Ξένου πιστῶς νὰ ἀντιγράψω.
'Υπομονὴ ὀλίγη ἕως 'ς τὴν Κυριακὴ,
Κ' ὅλη τὴν ἱστορία θὰ 'βρῆτε μέσα 'κεῖ.

Souris

ΤΟ «ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ» ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

—

Χθὲς ἐγένετο ἐπιβάλλουσα, ὅσον καὶ πρωτοφανὴς, ἡ κηδεία τοῦ 'Ανδρ. Λόντου, κομισθέντος τοῦ νεκροῦ του ἐκ Σαλαώρα ἐπὶ ἱστιοφόρου. Λέγεται ὅτι ὁ πλοίαρχος συμφωνήσας νὰ μεταφέρῃ ἐδῶ τὸν νεκρὸν ἠρνήθη νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διαταχθὲν ἀτμόπλοιον. 'Εκ τοῦ πλοίου μετὰ πομπῆς μετηνέχθη οἶκοι καὶ ἐκεῖθεν τὴν ἐπιοῦσαν κατὰ δημοτικὸν καὶ οἰκογενειακὸν πρόγραμμα ἐγένετο ἡ κηδεία, παρακολουθούντων ἀποσπασμάτων τῶν ἐνταῦθα ταγμάτων, τῶν ἀρχῶν, καὶ πάντων τῶν κατοίκων; προηγουμένης τῆς μουσικῆς, εἶτα ἡμιτάγματος ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, λόχου στεφανηφόρων τοῦ δήμου, τοῦ «Φορολογουμένου» καὶ πάντων τῶν συλλόγων καὶ σωματείων, ἑνὸς ἀνθυπασπιστοῦ μετὰ τῶν παρασήμων, μεθ' οὗς εἵπετο ὁ νεκρὸς ἐπὶ ἐπίτηδες μεγαλοπρεποῦς φορείου συροµένου ὑπὸ τεσσάρων μελανοφορούντων ἵππων· εἶτα ἤρχοντο οἱ συγγενεῖς, ὁ κ. δήμαρχος, ὁ κ. νομάρχης, πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ, ὁ κόσμος καὶ πᾶσαι αἱ ἅμαξαι τοῦ τόπου. Τὰς ταινίας ἐκράτουν οἱ κκ. λιμενάρχης, φρούραρχος, ἰατρὸς Μαντσούνης καὶ λοχαγὸς Θωμόπουλος, τὴν δὲ διοίκησιν τοῦ στρατοῦ εἶχεν ὁ ταγματάρχης κ. Σέχος. 'Εν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ ὡμίλησαν διὰ βραχέων οἱ κκ. Συνοδινὸς καὶ Χοῦδᾶς. Τὸ ὡραῖον φύλον ἠκολούθησε τὸ μὲν συλλυπούμενον, μελανεῖμον ἐφ' ἁμαξῶν, τὸ δὲ περίεργον ἐκ περάτων τῆς πόλεως ἐκόσμει τὰ παράθυρα καὶ τοὺς ἐξώστας τῶν ὁδῶν δι' ὧν διῆλθεν ἡ πομπὴ, τὰ δὲ λαδικὰ μετεῖχον, ὡς εἰκὸς, τὴν πρώτην θέσιν ἀπὸ πρωΐας συρρεύσαντα ἐν τῷ γυναικωνίτῃ τοῦ ναοῦ.

'Ηκούσαμεν τὸ ἑξῆς παράπονον ἀπὸ τὸ ὡραιότερον μέλος τῶν Πατρῶν. «Μὰ αὐτὸς ὁ δήμαρχος δὲν ἔγραφε καλλίτερα εἰς τὸ πρὸς τοὺς συμπολίτας του πρόγραμμά του ὅτι ἡ κηδεία θὰ διέλθῃ ἀπὸ τὸ σπῆτί μας καὶ ἀπὸ τοῦ τάδε καὶ τάδε τὸ σπῆτι, παρὰ ἔγραψε ἀπὸ τὰς ὁδοὺς Πατρέως καὶ 'Αράτου; Ποῖος ἠξεύρει ποία εἶναι ἡ ὁδὸς τοῦ 'Αράτου, ἀφ' οὗ οὐδεὶς δρόμος ἔχει ἐπιγραφάς; ἢ νομίζει ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ 'Αράτου εἶναι γνωστὸν ὡς τὸ τοῦ Μαράτου καὶ μ' ἔκαμε κ' ἔφυγα ἀπὸ τὸ σπῆτι μου ἀδίκως;» Εἶχε δίκαιον.

*

Στρατιωτικά.—Ὅλοι οἱ πολιτευόμενοι εὗρον περιστάσεις καὶ ὁ 'Ρικάκης δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ παράπονον κατὰ τῆς ἐπιστρατείας, ἥτις τῷ παρέσχεν ἀπείρους φίλους δι' ἰσαρίθμων ἀδειῶν.

'Ο θεὸς μᾶς ἐφύλαξεν ἐκ τοῦ τύφου, ἀλλ' ἐνέσκηψε κατ' αὐτὰς ἀληθὴς ἐπιδημία ἐπιστράτων παντὸς σώματος καὶ χρώματος μὲ μηνιαίας, διμήνους, ὑπουργικὰς, ἀναρρωτικὰς, κανονικὰς καὶ ὅλας τὰς εἰς *ικαε* ἀδείας, αἵτινες διεδέχθησαν ἄλλαι μικροτέρας καὶ ἄλλαι μεγαλειτέρας συναδέλφους των καὶ δὲν εἶναι σπάνιον ν' ἀκούῃς ἐπίστρατον ὑπηρετοῦντα πρὸ ἓξ μηνῶν νὰ ἔχῃ λάβῃ μέχρι τοῦδε ὀκτὼ μηνῶν ἐν ὅλῳ ἀδείας καὶ νὰ γείνῃ καὶ λοχίας ἀκόμη ἐν ἀδείᾳ· καὶ οἱ μὲν φουκαράδες οἱ φαντάροι φοροῦν τὰ πολιτικά τους καὶ δὲν ἀποφαίνονται, μὰ κάτι πράσινοι καὶ σπιρουνάτοι μᾶς ἔφαγαν μὲ τὰ ἱπποτικά των ξίφη τέρτς καὶ κουάρτς. Πολλοὶ μᾶς διηγοῦνται πολλὰ περίεργα, οἷον ὅτι ὁ 4ος λόχος τοῦ 15ου τάγματος βαίνων πρὸς κατάληψιν τῆς Πούντας ἔχασε τὸν δρόμον καὶ περιεπλανήθη ἐπὶ πολὺ εἰς ἕνα βάλτον, ὁμοίως τὸ 2ον τάγμα ἀπεπλανήθη τῆς ἐθνικῆς λεωφόρου τῆς ἀπὸ Μεσολόγγιον εἰς 'Αγρίνιον, ὅτι ἡ μισθοδοσία τοῦ 2ου τάγματος ἀπεστέλλετο εἰς Μεσολόγγιον ἐνῷ τὸ τάγμα πρὸ μηνὸς ἦτο εἰς Καρβασαρᾶν, ὅτι τὸ 13ον ἀδυνατεῖ νὰ μεταβῇ εἰς Κεφαλληνίαν, ὅπερ πρὸ μηνὸς μετετέθη, ἐλλείψει ναύλων, ὅτι τὰ ἐπιμελητήρια ἐκέρδισαν μυριάδας, κυκλοφοροῦντα τὰ φράγκα πρὸς 1,20, ὅτι οἱ μεταβάντες εἰς Πρέβεζαν εὗρον ἐκεῖ ἡμίταγμα λειποτακτῶν παντὸς ὅπλου ἐξασκουμένων εἰς ἀχθοφορικὰ γυμνάσια ὑπὸ τὰς διαταγὰς καὶ τοὺς βούρδουλας τσαούσιδων· οἱ πλεῖστοι ἦσαν ἐκ Κερκύρας καὶ 'Ηπείρου καὶ μετέφερον νυχθημερὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, τοὺς ὁποίους ἐβάρυνε τὸ 'Ελληνικὸν Γκρὰ, πάσας τὰς προμηθείας κτλ. τῶν τούρκων· καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὅλα ταῦτα, καὶ ὅσα θέλουν ἄλλοτε προστεθῇ, ἠθέλομεν πόλεμον, πόλεμο αἴ;

*

Κατ' αὐτὰς τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα κατατάσσουσι πολλοὺς, ἀλλὰ θέλετε νὰ μάθητε πόθεν ἡ προθυμία αὕτη τοῦ Ἕλληνος; Μανθάνουν τηλεγραφικῶς ἐξ 'Αθηνῶν ὅτι ὑπεγράφη διάταγμα ἀπολύσεως τῶν τριακονταετῶν, σπεύδουν λοιπὸν ὡς ἀπόστολοι ἐκ περάτων οἱ ἄρθονοι καθυστεροῦντες τριακονταετεῖς, κατατάσσονται σήμερον, λαμβάνουν πλήρη ἱματισμὸν καὶ μίαν δεκαημερίαν καὶ αὔριον ἀπολύονται λαμβάνοντες ὡς λάφυρον τὸν ἱματισμόν· ὁμοίως μόλις ἐγνώσθη ἡ περὶ ἀπολύσεως τῶν μονογενῶν διαταγὴ, σπεύδουσι πάντες οἱ μονογενεῖς πρὶν ἀκόμη λάβουν γνῶσιν τὰ γραφεῖα, καὶ οὕτως ὁ γλυκύτατος Ἄλφα Κοῦ θὰ κατορθώσῃ μιᾷ χαρᾷ νὰ μὴ μείνῃ κανεὶς φυγόστρατος καὶ ἂς πᾶν 'στὸ διάβολο τὰ ἔξοδα τῶν κατασχετηρίων.

* *
*

Τσάτρα-Πάτρα.—*Γνωστοποίησις.* Τὰ Παλαιοπωλεῖα ὑπερεπληρώθησαν στολῶν καὶ περισκελίδων λειποτακτῶν, ὥστε ἂν λάβῃ ἡ Κυβέρνησις ἀνάγκην νέων ἱματισμῶν, εἶναι περιττὸν ν' ἀποταθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν, πρέπει νὰ συνδράμῃ καὶ τὴν 'Ελληνικὴν βιομηχανίαν.

*

Προτείνομεν, ἵνα ἡ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τοῦ Νεκροταφείου μεγάλοις χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιγραφῇ «ΕΠΙ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

— Νὰ, ἔρχονται δυὸ μὲ τὰ ψηλά. Τσάκους τους νὰ μὴ σοῦ φύγουν.

'Ο κύριος μὲ τὸ ψηλὸ πρὸς τὸν ταινιοδέτην.

— Τί κάνεις ἐκεῖ;

— Νὰ σοῦ βάλω...

— Πήγαινε!

— Μὰ, γιὰ τὸ νεκρό...

— Βρὲ πήγαινε καὶ πάω δουλειά μου. Νόστιμο κι' αὐτὸ, νὰ πιάνουν τοὺς ἀνθρώπους στὸ δρόμο καὶ νὰ τοὺς καθίζουν μὲ τὸ στανιὸ πένθος. Αὐτὸ μᾶς ἔμεινε, νὰ μὴ μποροῦμε νὰ περάσωμε καὶ ἀπὸ σπίτι νεκροῦ. Πίσω μου, σατανᾶ.

Μεταξὺ τῶν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ νεκροῦ συνηθροισμένων ἱερέων, οἵτινες ἐκτυλίσσοντες ἐκ τῶν μανδυλίων των καὶ *πετσεσῶν* τὰ ἄμφια περιβάλλονται αὐτὰ ἐν βίᾳ. Εἰς τούτων κατερχόμενος δρομαῖος τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας.

— Μπούφφ! 'Ο εὐλογημένος βρωμᾶ σὰν σκύλος.

Εἷς διάκονος περιβαλλόμενος τὸν *'Ιορδάνην*:

— Τί λὲς, παπᾶ μου. Θὰ μᾶς πιάσῃ κάμμιὰ χολέρα ἐμᾶς τοὺς ἱερεῖς;

'Ιερεύς τις ἰσάζων τὸ καλυμαῦκί του:

— Ἔσκασε, ἢ δὲν τὸν στούμποσαν καλά;

'Ο ἀρχιερεὺς λαμβάνων τὴν ποιμενικὴν του πατερίτσα:

— Βάνε, διάκε, μπόλικο λιβάνι.

'Ο δεξιὸς ψάλτης πρὸς τὸν μοιράζοντα τὰ κηρία εἰς τοὺς ἱερεῖς:

— Γιὰ νὰ σοῦ 'πῶ, κύριε μὲ τὰ κηριά, δὲν μοῦ δίνεις ἕνα πιὸ μεγαλείτερο; Αὐτὸ θὰ καῇ στὰ χέρια μου, ἕως ποῦ νὰ φθάσωμε στὴν ἐκκλησιά.

Καὶ στρεφόμενος πρὸς τὸν ἀριστερὸν συντεχνίτην του:

— Πόσα 'πῆρες σὺ, δυὸ ἢ ἕνα! Τί ἄνθρωποι! στὸν πεθαμένο τόρα θέλουν νὰ κάμουν ὅλας τὰς οἰκονομίας των!

Μεταξὺ τῶν νεκροφόρων τῆς Δημαρχίας φιλονεικούντων τίς νὰ λάβῃ τὸ ἐλαφρότερον τῶν ἐξαπτερύγων.

— Κῶστα, τὸν φυσᾶ ὁ πεθαμένος; Σὰν πόσο λὲς νὰ μᾶς δώσουν;

— Καὶ θαρρεῖς οἱ πλούσιοι πῶς πληρώνουν καλλίτερα;

— Αὐτὸ ἀλήθεια. Νὰ ἔχῃς τὸν νοῦ σου στὰ παξιμάδια, ς' τὸ κρασί, νὰ μὴ μᾶς τὸ ρουφήξῃ ὁ Κρασοκανάτας.

'Ο Κρασοκανάτας νεκροφόρος προσερχόμενος:

— Τὰ μάθατε τὰ νέα; Μαῦρο 'πῆραν οἱ θεομπαίκται. Δὲν ἔπερναν ρετσινάτο, ποῦ νὰ τοὺς 'δῇ κι' ὁ Θεός! Σοῦχει ἕνα ὁ Κούζης! 'Αθάνατο!

Μεταξὺ τῶν μουσικῶν. Στρατιωτικὸς γὰρ ὁ ἀποθανών.

'Ο ἀρχιμουσικὸς πρὸς τοὺς μουσικούς:

— 'Ελᾶτε 'δώ. Ἕνα κομμάτι τόρα στὸ σήκωμα, ἕνα κοντὰ στὴν 'Ωραία 'Ελλάδα, καὶ ἕνα ἕως τὸ νεκροταφεῖο. 'Ακοῦτε;

'Ο σαλπιγκτής.

— Δηλαδὴ θὰ μὲ ξεθεώσετε ἐμένα στὴ σάλπιγκα;

— Κάνε δουλειά σου· ἂς ψάλλουν κ' οἱ παππάδες.

Μεταξὺ τῶν παρατεταγμένων στρατιωτῶν.

— 'Εσπάσαμε στὴ γραμμή. Μὰ τώρα τί κάμουν, τὸ μοιριολογοῦν ἐπάνω;

— Ἄμ ἐγὼ ποῦ ἔχω καὶ βάρδια. Σήμερα 'βρῆκε νὰ πεθάνῃ κι' αὐτός. Στὸ διάολο!

— Καὶ τὸ συσσίτιό μας ποῦ θὰ γίνῃ λάπατο, δὲν τὸ συλλογίζεσθε;

'Ο Νεκροθάπτης ἀνασκάπτων τὸν τάφον τοῦ Πυρπιρῆ.

— Διαολόμνημα· μὲ ξεθέωσε· σκεπαρνιὰ καὶ πέτρα, θὰ καλοπεράσῃ 'δῶ μέσα· δὲν ξέρω ἂν θὰ κατορθώσῃ νὰ λυώσῃ μέχρι τῆς δευτέρας παρουσίας.

'Ο κανδυλονάπτης.

— Μαστρο-Μῆτρο, τἄμαθες; Στρατιωτικὸς εἶνε ὁ μουστερής μας. Φτώχια· μόνο τὰ παποῦτσα κι' αὐτὰ, κύριος οἶδε, ἂν δὲν εἶνε μετσεσολωμένα.

Δύο φίλοι τῆς χήρας τοῦ ἀποθανόντος ἐν ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ περιποιούμεναι αὐτήν.

— Ἄκουσέ μας, Σοφὴ, ὁ μακαρίτης πλέον ἀνεπαύθη. Σὺ νὰ κυττάξῃς τώρα τὴν ὑγείαν σου, καὶ τὴν τύχη σου ὀκόμη δὲν τὴν 'ξέρεις.

'Η δευτέρα.

— 'Αφοῦ θὰ συνοδεύσῃς τὴν κηδεία, φτειάσε 'λίγο τὰ μαλλιά σου· ὁμοιάζεις σὰν κατσιβέλα. Βάλε 'λίγη ποῦδρα· καὶ νὰ ἰδῇς δὰ ποῦ σὲ πηγαίνουν τὰ μαῦρα μιὰ χαρά. Σοῦ κάμουν ἕνα πρόσωπο σὰν φεγγάρι.

'Η χήρα φοροῦσα τὸν πῖλόν της.

— Εἶνε πολλοὶ ἄνδρες στὸ λείψανο; Ἔτσι μοῦ ἔρχεται μ' αὐτὸ τὸ παληοκάπελο ποῦ μοῦφτειασε ἡ μοδίστα νὰ μὴ πάγω οὔτε εἰς τὴν ἐκκλησία.

'Εν τῇ ἐκκλησίᾳ ὁ ἐπίσκοπος πρὸς ἱερέα τινα.

ΘΑΝΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ» ἀλλάσσῃ κατὰ τετραετίαν μετὰ τοῦ ἑκάστοτε ἐκλεγομένου δημάρχου, διότι ἄλλως κινδυνεύομεν ν' ἀποθάνωμεν ὅλοι ἐπὶ Δημάρχου Θ. Κανακάρη, καὶ τὸ χειρότερον καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος τρέχει τὸν κίνδυνον ν' ἀποθάνῃ ἐπὶ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΘΑΝΟΥ ΚΑΝΑΚΑΡΗ.

*

Πρό τινων ἡμερῶν ἐδικάζοντο ἐν τῷ Πλημμελειοδικείῳ δύο μοναχοὶ τοῦ Μ. Σπηλαίου ἐπὶ κλοπῇ, προσῆλθον δὲ ὡς μάρτυρες δωδεκὰς ὅλη Πορφυρίων καὶ Ἀκακίων καὶ Παρθενίων, ὧν ἡ θέα καὶ τὸ ἀνάστημα μᾶς ἀνέμνησαν ἀκουσίως τοὺς λογάδας ἡμιόνους τοῦ πυροβολικοῦ.

— Ἔγειναν καὶ ἄλλαι κλοπαὶ ἐκτὸς τῆς τοῦ ὡρολογίου καὶ τοῦ σπαθιοῦ; ἐρωτᾷ ὁ πρόεδρος.

— Ἔγειναν καὶ γίνονται καθ' ἡμέραν, ἀπαντᾷ εἷς.

— Κλέπτει λοιπὸν καὶ κανεὶς ἄλλος ἐκτὸς τῶν κατηγορουμένων;

— Ὄχι ἄλλος, ἀλλ' ἄλλοι καὶ ἄλλοι πολλοί.

Ὁ εἷς τῶν κατηγορουμένων κατεδικάσθη εἰς 20 ἡμερῶν φυλάκισιν, εἷς δ' ἐκ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀπεδείχθη ἔχων ἀντίκλειδα τοῦ γειτονικοῦ του κελλίου· καὶ ἔπειτα αἱ «Νέαι Ἰδέαι» τοὺς ὑπερασπίζονται κατὰ τῆς Gazette d'Augsburg, λέγουσαι ὅτι οἱ ἐνάρετοι οὗτοι λύκοι δὲν ἔχουν οὔτε ἓν ὅπλον εἰς τὰ κελλία των καὶ ὅτι ὁ ξένος ἀνταποκριτής, γράφων ὅτι τὰ κελλία βρίθουσιν ἐγχειριδίων κτλ. μεταφέρει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν ἐποχήν.

Ὁ γράφων οὐδέποτε ἐπεθύμησε νὰ γείνῃ δικαστής, ἀλλ' εἰς τὴν δίκην ταύτην ᾐσθάνθη ἀκράτητον φιλοδοξίαν διὰ τὴν θέαν ταύτην, ἵνα καταδικάσῃ καὶ κατηγορουμένους καὶ μάρτυρας εἰς ἀμοιβαίαν μετάθεσιν μετὰ τῶν τοῦ πυροβολικοῦ ἡμιόνων, ἵνα καὶ ἐκεῖνοι ταυραντίσουν λιγάκι ἀπὸ φατ καὶ καλοπέρασι, καὶ οἱ ταυραμπάδες δοκιμάσουν τὰ βάρη τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐξοικειωθοῦν ὀλίγον εἰς τὴν κατὰ Τάννερ δίαιταν, ἣν διάγουσιν ἐκεῖνοι.

*

Κατὰ δημοσιογραφικὸν καθῆκον δὲν δυνάμεθα νὰ παραλείψωμεν καὶ τὸ ἐξῆς ἐπεισόδιον τοῦ Café chantant μας. Κύριός τις ξένος ἐν εὐθυμίᾳ διατελῶν ὡμίλει διαρκῶς μετὰ τινος γερμανίδος· ἀνθυπασπιστής τις φαρμακευμένος γιὰ κουδέντα καὶ μὴ εὑρίσκων ἀράδα ἀπὸ τὸν ξένον, τῷ λέγει νὰ εἴπῃ γερμανιστὶ εἰς τὴν μεθ' ἧς ὡμίλει, ὅτι τὴν ἀγαπᾷ, ὁ ξένος τῷ ἀπαντᾷ ὅτι δὲν εἶναι αὐτὸς τὸ κατάλληλον πρὸς τοῦτο πρόσωπον καὶ ἐξακολουθεῖ ὁμιλῶν καὶ πίνων, ἀλλ' ὅτε ἐξῆλθε, τὸν πλησιάζει ὁ ἀνθυπασπιστὴς καὶ τῷ ζητεῖ τὸ ὄνομά του καὶ ἱκανοποίησιν διὰ τὴν προσβολήν, νομίζων αὐτὸν τίς οἶδε ὁποῖον ψοφοδεῆ, ἀλλ' ἐμεινε κεραυνόπληκτος ἀκούσας ὅτι ὀνομάζεται Θεοτόκης, βαρῶνος, ταγματάρχης τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ καὶ διερμηνεὺς τῆς ἐν Ἀθήναις ῥωσσικῆς πρεσβείας καὶ ὅτι καίτοι ἡ θέσις του δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ κτυπηθῇ μαζῇ του, μόλαταῦτα δέχεται καὶ ἐρωτᾷ τὸ ὄνομά του.—Τὸ ἰδικόν μου τ' ὄνομα αὔριον θὰ τὸ μάθῃς, ἀπαντᾷ ὁ ἀνθυπασπιστής, καὶ πράγματι τὴν ἐπιοῦσαν, προκειμένου νὰ ζητήσῃ τηλεγραφικῶς νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁ ξένος, ἐδέχθη πρεσβείαν ἐξιλασμοῦ καὶ μετὰ πολλὰς ἐξηγήσεις ἐπὶ ἐξηγήσεων καὶ παρεξηγήσεων συγκατετέθη νὰ παραιτηθῇ τοῦ σκοποῦ του.

Τὸ πάθημα ἑνὸς θὰ γείνῃ τοὐλάχιστον μάθημα εἰς τοὺς ἄλλους ἀξιωματικούς μας.

*

Μαθήματα στοιχειώδους ἰχνογραφίας καὶ χωρομετρίας δίδονται ἐπὶ τῆς πλατείας τῶν Ὑψηλῶν Ἁλωνίων.

Νεῖκος.

— Πῶς τὸν λὲν τὸν πεθαμένο;

— Γεώργη.

— Εἶσαι βέβαιος, νὰ μὴ τὸν βαπτίσωμεν μ' ἄλλο ὄνομα στὸ πεθαμό του ἀπάνω;

Λαμβάνων στάσιν ῥήτορος καὶ ξεροβήχων.

Εὐλογημένοι Χριστιανοί!

Καὶ ὁ προκείμενος νεκρὸς ἕως χθὲς ἦτο μεθ' ἡμῶν, ἀλλ' ἤδη ἄπη ἀφ' ἡμῶν. Ζῶν ἦτο, καὶ ἀπέθανε, χθὲς ἐλάλει, καὶ σήμερον σιγᾶ σιγὴν νεκροῦ. Κεκοσμημένος δι' ὅλων τῶν ἀρετῶν ὁ μακαρίτης ἦτο τύπος ἀρετῆς. Μὴ κλαίετε αὐτόν, ἡμᾶς αὐτοὺς κλαύσετε. Ὁ ἀποθανὼν γὰρ δεδικαίωται. Χήρα τοῦ νεκροῦ μὴ ἀπελπίζου, καὶ δὲν θὰ ἐγκαταλειφθῇς ἀπροστάτευτος. Ὄχι. Ὕπαγε, Κωστ. . . . . (παππᾶ, παππᾶ, πῶς τὸν λέν;) Ὕπαγε Παῦλ. . . . , Γεώργ. . . . ναί, Γεώργιε, καὶ ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι..

Μεταξὺ τῶν συγγενῶν τοῦ νεκροῦ.

— Κάτι μᾶς εἶπε κι' αὐτὸς τόρα. Δὲν εἶνε παράδοξο νὰ γυρέψῃ καὶ ἰδιαιτέρα πληρωμὴ γιὰ τὸ λόγο του.

Μεταξὺ τοῦ ὑπηρέτου καὶ τῆς ὑπηρετρίας ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀποβιώσαντος.

— Μαρία, σὰν πῶς θὰ τῆς φαίνονται τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς τῆς κυρᾶς οἱ ἄνδρες;

— Νὰ ἔλθῃ νὰ τῆς τὸ 'πῶ, νὰ ἰδῇς.

Ἡ χήρα κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν καθ' ἑαυτήν.

— Τόρα νὰ ἰδοῦμε ποῦ θὰ μὲ ῥίξῃ ἡ τύχη μου.

Παλιάνθρωπος.